

Nogmaals: horen en doen!

We zijn als mensen erg verschillend. Dat heb je vast weleens ontdekt. Dat maakt de dynamiek tussen mensen vaak ook zo leuk.

De ene is meer een doener, de ander is meer een denker, de ander is heel onderzoekend, weer een ander is heel sociaal en zoekt altijd gezelschap op. We hebben allemaal onze eigen unieke mix van eigenschappen. Dat zie je al op jonge leeftijd, bij peuters en kinderen. Het zit echt in ons, in wie we zijn.

We hebben elkaar nodig. Als er alleen architecten en constructeurs zouden bestaan, maar geen bouwvakkers en installateurs, dan zouden er geen huizen en geen gebouwen zijn...

We hebben elkaar nodig! Allemaal hebben we sterktes en zwaktes. Onze sterktes hebben bijna altijd een schaduwkant.

Ik ben bijvoorbeeld analytisch sterk, maar ik ben minder vlot, luchtig en gezellig. *Ik heb er bijvoorbeeld last van als iemand iets verteld en de feiten kloppen niet helemaal. Terwijl de ander gewoon een leuk verhaal of belevenis wil delen en daarin gehoord wil worden.*

Jij hebt je eigen voorbeelden. Het leuke is: het is helemaal goed. Dat ik ben die ik ben, verandert mijn waarde niet. *Ik ben namelijk een waardevol mens, waard om geliefd te worden.* Net als jij!

Maar ik kan wel groeien, mezelf ontwikkelen. Ik kan leren van de mensen om me heen. Ik kan leren van Marina (mijn vrouw). Ik kan erkennen dat mijn persoonlijkheid ook zwaktes in zich heeft.

We gaan vanochtend een leuke passage lezen, waar het over deze dingen gaat. Het is een passage aan het begin van het publieke optreden van Jezus.

Lucas 10

³⁸Toen ze verder trokken ging Hij een dorp in, waar Hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Marta heette. ³⁹Haar zus, Maria, ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden. ⁴⁰Maar Marta werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.' ⁴¹De Heer zei tegen haar: 'Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je druk over zoveel dingen. ⁴²Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het juiste gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.'

Een bekende passage over Marta en Maria. Twee vrouwen die zich heel verschillend gedragen.

'Maria ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden.'

Ze doorbreekt daarmee de culturele verwachtingen van die tijd. Vrouwen werden geacht om te dienen en te zorgen. En ik hoor Maria als het ware denken: *de Heer is hier, dat is bijzonder. Ik zorg dat ik bij Hem ben, ik heb lak aan die verwachtingen. Ik wil luisteren naar zijn woorden...*

Ze wordt aangetrokken door wie Hij is, door het leven dat Hij uitstraalt.

Jezus was samen met zijn leerlingen. Dat is een heel huis vol. En Marta doet wat een goede gastvrouw doet, ze zorgt voor haar gasten: *'Marta werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten.'*

Zij wilde misschien ook wel bij Jezus zitten, maar ze moest toch eerst voor haar gasten zorgen.

En dan komt daar dat moment van frustratie:

Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.'

Ze voelt zich alleen, niet gezien, overbelast. *Ik denk dat we dat allemaal kunnen begrijpen (ik wel).* Ze komt, in haar frustratie niet naar Jezus om naar Hem te luisteren. Ze geeft Hem een opdracht: *zeg haar dat ze mij moet helpen!*
Hij moet naar haar luisteren... (dat is de omgekeerde wereld)

Als ik het zo vertel klinkt het misschien lachwekkend of denken we *'foei, Marta, dat doe je toch niet'*.

Toch denk ik dat we (dat ik) toch regelmatig zo bij Jezus kom. Niet om te luisteren, maar om Hem een opdracht te geven. Een goede opdracht misschien, maar toch, het begint niet met luisteren...

Ik vraag hem om te zegenen de dingen die ik bedacht heb...

Ik breng 'mijn lijstje' bij Hem.

Heer, wilt U dat doen, wilt U dat doen, wilt U dat doen, etc.

De reactie van Jezus is prachtig.

De dubbele aanspreking is belangrijk:

'Marta, Marta...'

Dat is geen irritatie, maar tederheid.

Jezus wijst haar niet af — Hij nodigt haar uit.

'...je bent zo bezorgd en je maakt je druk over zoveel dingen.' Met andere woorden: *Marta, je draagt lasten die niet van Mij komen.*

En dan zegt Hij:

'Er is maar één ding noodzakelijk.'

Wat is dat ene?

Het zitten aan Zijn voeten.

Het horen van Zijn stem.

Het ontvangen van Zijn liefde voordat je iets gaat doen.

Luisteren gaat vooraf aan het doen — niet omdat doen slecht is, maar omdat doen zonder luisteren altijd vermoeit en makkelijk frustreert.

In ons tijdgewricht kunnen we ALTIJD naar IETS luisteren. We kunnen altijd de stilte vervangen door muziek, door informatie, door een YouTube filmpje, door het lezen van een boek. We kunnen *elk moment van stilte* opvullen...

Ik denk dat dit één van de grootste uitdagingen van deze tijd is, in elk geval in mijn leven: in de stilte, in de rust komen, *aan de voeten van Jezus*. Ervaren dat het goed is, ervaren dat je geliefd bent...

Zelfs goede dingen kunnen ons hiervan afhouden. Zelfs Bijbelstudie of het luisteren naar preken kunnen ons afhouden van het zachte persoonlijke contact met God.

Als we die woorden niet lezen of horen terwijl we zitten aan Jezus' voeten — dan kan er iets gevaarlijks gebeuren: de Bijbel verandert in een boek van verwachtingen, opdrachten en onhaalbare idealen.

En wanneer is het genoeg?

- meer bidden
- meer dienen
- meer geven
- meer heilig leven
- meer geloof
- meer inzet

En ironisch genoeg kunnen zelfs de mooiste woorden uit de Bijbel ons uitputten, als ze niet gelezen worden in de sfeer van Jezus' liefde.

Want een gebod zonder de aanwezigheid van Jezus wordt een last.

Een oproep tot heiligheid zonder genade wordt verstikkend.

Een zoektocht naar Gods wil zonder rust wordt een kwelling.

De Bijbel is nooit bedoeld ons van buitenaf te dicteren wat goed en wat slecht is.

Het Woord is mens geworden. Jezus is niet voor niets naar de aarde gekomen. Hij woont in ons. Als we geleid door de Heilige geest de Bijbel lezen en naar preken luisteren, dan ontstaat er van binnenuit een verlangen. Omdat God in ons woont en in ons hart bevestigt.

Het komt van binnenuit (niet meer van buitenaf).

De Wet is van buitenaf. De Heilige Geest spreekt in ons hart, van binnenuit.

Wat prachtig is: de tekst die we gelezen hebben uit Lucas 10 is niet het laatste woord over deze vrouwen. We zien hen terug in Johannes 11 en 12 — en daar zien we hun groei.

Lazarus, hun broer, is gestorven.

Johannes 11

20 Toen Marta hoorde dat Jezus onderweg was ging ze Hem tegemoet,

Dat actieve hart zit nog steeds in haar — maar nu komt ze anders. Niet met irritatie. Niet met instructies. Maar in kwetsbaarheid en geloof. En dan komt een van de mooiste geloofsbelijdenissen van de hele Bijbel:

Johannes 11

27 'Ja, Heer,' zei ze, 'ik geloof dat U de messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.'

Dezelfde Marta die eerder overbelast was vanwege haar zorgen, staat hier als iemand die Jezus door en door kent.

Marta is gegroeid. Ze is nog steeds een doener — maar ze handelt vanuit luisteren, vanuit kennen en gekend zijn. Ze doet vanuit de zekerheid geliefd te zijn.

Dan Maria, in Johannes 12 zien we haar iets doen wat alle aanwezigen in de ruimte verbaast (dit vindt plaats kort voor het sterven van Jezus)

Johannes 12

3Maria nam een kruikje vol kostbare, zuivere nardusolie, zalfde daarmee de voeten van Jezus en droogde ze af met haar haar. De geur van de olie trok door het hele huis.

Hier zien we dat haar luisteren vrucht draagt.
Ze doet iets profetisch. Iets dat Jezus zelf waardeert.
Iets wat de discipelen nog niet begrijpen.
Maria's luisteren leidt tot deze daad

Maria groeit in het doen. Marta groeit in luisteren.
Jezus roept ons tot doen — maar nooit zonder eerst te horen.

Eerst ontvangen, dan handelen.
Eerst zitten, dan staan.
Eerst geliefd zijn, dan liefhebben.

Want het leven met God is nooit bedoeld als een onmogelijke opdracht, een last, een zenuwslopende test. Jezus zegt het zelf:

Johannes 10

...maar Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.

Niet druk, niet uitputting, niet een eindeloze lijst opdrachten. Maar leven, vrede, ruimte, vrijheid.

Vandaag worden we uitgenodigd om 'aan de voeten van Jezus' te zitten. Uitgenodigd om zijn liefde te ontvangen. Te ervaren dat we geliefd zijn. Hij houdt van je, zoals je nu bent!!

Aan de voeten van Jezus, dat is onze vertrekpositie. Daar mogen we altijd terugkeren.

Dat is geen luxe, maar als noodzaak.
Dat is geen passiviteit, maar het is ons fundament.
Ons thuis is *aan Zijn voeten*.

Gebed

*Laten we even stil worden. Luister.
Hoor je naam.
Laat Zijn liefde je vervullen.
Je bent gekend en geliefd door de Heer.*

*En van daaruit — van daaruit zal het doen komen.
Maar dan als vreugde. Als vrucht.
Als overstromen.
Als liefde.
Als leven in al zijn volheid.*

Amen